

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

PROSINEC 2013

Uvnitř najdete

Vánoce na zámku

Indie trochu jinak

Mikuláš pro děti

Vánoční koncerty

Literární stránky

Básničky o Vánocích

Nenechte si ujít

ŠOTEK - NEJLEPŠÍ ČASOPIS
PARDUBICKÉHO KRAJE

Nepřehlédněte !

- Bludiště
- Šotek v Brně
- Království Vody
- Červánek v Bratislavě

„ Pokud nemáme Vánoce v srdci,
pod stromkem je nenajdeme.“

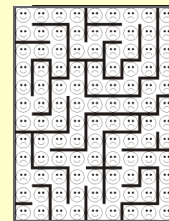
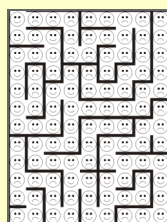
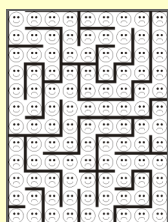

B**L****U****D****I****Š****T****Ě**

BLUDIŠTĚ

V úterý 26. listopadu se soutěžní tým z naší školy zúčastnil natáčení pořadu Bludiště. Členy týmu byli: Tomáš Tměj, Daniel Barták, Andrea Bartáková, Vítek Lustyk.

Od školy jsme vyjeli v 7 hodin. Do Ostravy jsme přijeli asi o půl 12. Měli jsme začít natáčet o půl jedné, ale posunulo se to časově asi o 3 hodiny kvůli novým pravidlům soutěže. Potom jsme šli do studia a já jsem radila Danovi, jak se má pohybovat, aby se nedotkl laserů. Seznámili jsme se se soupeři a navzájem si popřáli hodně štěstí. Vše jsme nejméně 2x natáčeli, protože to podle režiséra nebylo dost dobré. Potom jsem s Danem lezla po lanech a Tomáš s Vítkem házeli bludišťáky do koše. Nakonec byla tajenka, kterou vyhráli červení. Po sečtení měli červení více bodů než my. I když nám spolužáci fandili, jak nejlépe uměli, prohráli jsme. Domů jsme přijeli kolem 11. hodiny večer. Sice jsme nevyhráli, ale jsme rádi za zkušenosti, které jsme získali, a za kamarády, které jsme poznali.

Andrea Bartáková

VÁNOCE NA ZÁMKU

Chtěli byste prožít Vánoce na zámku? My, sedmáci a osmáci, jsme měli možnost si takovýto luxus vyzkoušet, i když jen na jeden den. V pondělí 25. listopadu jsme

navštívili zámek Hrádek u Nechanic, kde právě

expozice „Vánoce na zámku“ probíhá. Tento zámek je půvabný už sám o sobě, v každém ročním období a určitě i za každého počasí. Přizdoben navíc adventní a vánoční výzdobou má skutečně pohádkové kouzlo. Vše bylo doplněno zajímavým

výkladem, kde jsme se o době adventu, Vánoc a zvycích spojených s tímto obdobím dozvěděli mnoho nového.

S naším výletem jsme byli velice spokojeni a už teď se těšíme na nějaký další.

Aneta Pospíšilová, Jitka Poslušná

V

Á

N

O

C

E

ŠOTEK V BRNĚ

V pondělí 2. prosince se redaktorky našeho časopisu zúčastnily celostátního setkání redakcí, které se konalo na Střední škole polytechnické v Brně. Velice nás potěšilo, že jsme byli na toto setkání vybráni, tím jsme se dostali mezi 30 „superfinalistů“ z 283 zúčastněných. Byl pro nás připraven zajímavý program, ať už setkání s ostatními redakcemi, nebo vybrané workshopy. Dozvěděly jsme se, jak pracují ostatní redakce, mohly jsme si zde prohlédnout 106 vystavených časopisů – a náš Šotek se mezi nimi skutečně nemusel stydět! Překvapilo nás, že jenom čtyři redakce ze zúčastněných vydávají časopis každý měsíc. I z nabídky workshopů bylo z čeho vybírat: Žurnalistou na střední a základní škole, Jak napsat recenzi?, Indická kuchyně, Taje orientálního tance, Reportážní fotografie a workshop pro pedagogy: Jak psát texty pro web? Pracujeme s wordpressem. My jsme si pro tentokrát vybraly indickou kuchyni a dozvěděly jsme se mnoho zajímavostí. Článek si budete moci přečíst v prosincovém čísle Šotka. Celý den strávený v Brně se nám moc líbil a doufáme, že budeme pozváni i příští rok.

INDIE -TAK TROCHU JINÉ SOUSTO

Indie je „kořenkou“ světa. Považuje se za jednu z nejlepších kuchyní na světě. Pro Indii je typické hojné kořenění jídel, především kurkumou a chilli. Mezi nejtypičtější potraviny v této zemi patří rýže a čočka. Pravou ruku používají Indové místo „příboru“, levou ruku považují za nečistou, proto s ní nejedí ani ji nepodávají lidem. Jedí většinou na zemi, mají kovové talíře. V některých částech Indie si jídlo balí do novin nebo do banánových listů. Indové jsou převážně hinduisté a muslimové, uctívají krávu a v žádném případě by ji nezabili a nesnědli, prostě nejedí hovězí maso. Jižní Indie leží v subtropickém pásu, a proto je tam hodně rozšířené pěstování ovoce a zeleniny. Zeleninu často jedí s rýží a čočkou. Indové jsou převážně vegetariáni. Dále také hodně jedí ryby. Nejpěstovanější rýže v Indii a na světě se jmenuje basmati, pěstuje se na vrších Himalájí. Když se tato rýže vypěstuje, musí se nechat dva roky schnout, teprve poté se vyváží do světa. Pokud byste někdy jedli tuto rýži, máte jistotu, že je právě z Indie z Himalájí. Všichni bychom si měli uvědomit, jak dlouho trvalo, než se k nám tato rýže dostala. Indové jsou velmi chudý národ.

Na světě jsou téměř dvě miliardy chudých lidí a dvě třetiny z nich žijí právě zde. Mají primitivní způsob života. Žebráci využívají děti k žebrání na ulicích. Donutí to okolí k většímu soucitu a mají větší šanci, že dostanou nějaké peníze. Zjistili jsme, že Indii protéká řeka Ganga, do které vhazují mrtvá nebo spálená lidská těla a poté tu vodu z řeky pijí, protože věří, že je posvátná a očistí je. V této

přednášce jsme se dozvěděli něco o kultuře Indie, o způsobu života a hlavně o stravování. A jako bonus přidáváme dva recepty:

Baingan bharta (lilkové kari)

Suroviny: lilek, cibule, rajče

Koření: kari, římský kmín, garam masala, chilli, (kurkuma), čerstvý koriandr

Celé lilky dáme na pekáč, můžeme trochu polít olejem a asi třičtvrtě hodiny

pečeme. Lilky před pečením nabodneme, aby nám neexplodovaly po celé troubě!!! Lilky necháme chvíli chladnout, pak sundáme slupky a nakrájíme na kostičky. Jednu cibuli nakrájíme na kostičky a smažíme na pánvi. Přidáme na kostičky nakrájené rajče a kari, římský kmín a garam masalu, můžeme i kurkumu. Do pánve s osmaženou cibulí hodíme na kostičky nakrájený lilek a zalijeme cibulovým pyré, které vytvoří omáčku.

Zamícháme, necháme chvíli prohřát a těsně před servírováním posypeme baingan bharta nakrájeným čerstvým koriandrem. Jíme s chapati nebo basmati rýží.

Kuřecí tikka masala

Suroviny: cibule, kuře, česnek, zázvor, krájená rajčata nebo plechovka krájených rajčat, několik polévkových lžic až kelímek bílého jogurtu a zakysané smetany

Koření: kurkuma, koriandr, skořice, chilli

Kuřecí kousky naložíme přes noc do oleje s rozdrceným česnekem a strouhaným zázvorem. Začneme smažit nakrájenou cibuli a po chvíli přidáme kuřecí kousky. Ke konci smažení přisypeme kurkumu, koriandr, skořici a trochu chilli. Vylijeme do směsi plechovku krájených rajčat. (Pokud jsme si nakrájeli čerstvá rajčata, hodíme je do pánve poté co jsme začali smažit cibuli a předtím, než jsme začali smažit maso.)

Přidáme jogurt a zakysanou smetanu a chvíli počkáme, až se vše ohřeje. Servírujeme s basmati rýží, nebo plackami chapati. Přejeme dobrou chuť.

Kristýna Bartošová, Kristýna Doubravská, Veronika Soukalová

ČERVÁNEK V BRATISLAVĚ

V pátek 6. prosince jsme se s našim pěveckým sborem Červánek zúčastnili Mezinárodního festivalu adventní a vánoční hudby v Bratislavě. Tento festival se konal v letošním roce poosmé, i my jsme si zde v minulých letech již několikrát

zaspívali. A jelikož se nám zde vždy moc líbilo, snažili jsme se, abychom se mohli zúčastnit i letos. Účast nám byla přislíbena pod podmínkou, že se budeme hodně snažit. No samozřejmě, že jsme se ihned začali snažit - a hodně! 15. září jsme si zaspívali na Festivalu pohádek v Jičíně, kde se nám naše vystoupení podařilo, a hned další týden jsme začali nacvičovat koledy a vánoční písně. To byste nevěřili, jak se to koleduje, když je za okny 25 stupňů! Útěchou nám bylo alespoň to, že si část programu můžeme vybrat a sestavit sami, čehož jsme samozřejmě využili. Jakmile jsme sestavili dostatečně dlouhý a zajímavý

VIII. MEDZINÁRODNÝ FESTIVAL ADVENTNEJ A VIANOČNEJ HUDBY

VIII. INTERNATIONAL FESTIVAL OF ADVENT AND CHRISTMAS MUSIC

5. - 8. December 2013
BRATISLAVA, SLOVAKIA

ŠTVRTOK / THURSDAY 5.12. 2013

19:00 OTVÁRACÍ KONCERT / OPENING CONCERT

Crescent Girls' School Choir /SG/
Da Capo /CZ/
Kupřiva Ilo /FI/
Ekurhuleni Children's Choir /ZA/
Jezultský kostol, Františkánske námestie / Jesuit church, Franciscan square

PIATOK / FRIDAY 6.12. 2013

16:00 VYSTÚPENIA NA VIANOČNÝCH TRHOCH
PERFORMANCES AT CHRISTMAS MARKETS

16:00 Červánek /CZ/
16:40 Klasička /RU/
17:10 Ekurhuleni Children's Choir /ZA/
17:40 Kupřiva Ilo /FI/
Hlavné námestie / Main square

19:00 ADVENTNÝ KONCERT / ADVENT CONCERT

Kupřiva Ilo /FI/
Ženský pěvecký sbor DUHA /CZ/
Unerhört /AT/
Anima /LV/
Con Brio /LT/
Cantores Velherovienses /PL/
Jezultský kostol, Františkánske námestie / Jesuit church, Franciscan square

SOBOTA / SATURDAY 7.12. 2012

10:00 SLÁVNOSTNÉ OTVORENIE SÚŤAŽE
OPENING OF THE COMPETITION

Zrkadlová sieň, Primaciálny palác, Primaciálne námestie
Mirror Hall, Primatial Palace, Primatial square

Program súťažných vystúpení / Competition schedule

Kategória: Detstvé sbory do 12 rokov
Category: Children choirs up to 12 years

10:00 Da Capo /CZ/
Kategória: Detstvé sbory do 14 rokov
Category: Children choirs up to 14 years

10:13 Crescent Girls' School Choir /SG/
10:36 Klasička /RU/
Hlavné námestie / Main square

NEDEĽA / SUNDAY 9.12. 2012

VYSTÚPENIA SPEVÁČKOV V RÁMKU SV. OMŔI
PERFORMANCES OF THE CHOIRS IN HOLY MASSES

12:00 Cantores Velherovienses /PL/
Františkánsky kostol, Františkánske námestie

Na všetky podujatia vstup voľný / Free entrance to all concerts

Hlavné námestie / Main square

Spoluzorganizátori festivalu:
Bratislavské kultúrne a informačné stredisko Bratislava - Staré mesto
Hlavné mesto SR Bratislava
Únia speváckych zborov Slovenska
Spevácky zboru Apollo

BKIS BRATISLAVSKÝ KULTÚRNY A INFORMAČNÝ STREDKO
ÚSZS ÚNIA SPEVÁCKYCH ZBOROV SLOVENSKA
BRATISLAVA
BRATISLAVA
BRATISLAVA

Bratislava Iluzio Agency, Záhumenská 3, 841 06 Bratislava, Slovakia; www.choral-music.sk; info@choral-music.sk

program, ihned jsme zaslali naši přihlášku. Obratem jsme se dozvěděli, které sbory s námi mají na koncertě vystupovat (těžko říci, jestli nás to uklidnilo, nebo „rozhodilo“) - kromě nás sbor z Ruska, Jihoafrické republiky a Holandska. Každopádně jsme se rozhodli přípravu nepodcenit. Poslední měsíc na společné zkoušky začali docházet i naši muzikanti. Míšu, Markétku a Minku už známe dlouho, ale když se poprvé ve dveřích objevil p. Daniel Tobiáš s basou, i ti otrlejší z nás zůstali koukat! A doslova se ukázalo, že basa „tvrdí“ muziku, z někdy nudných zkoušek se rázem staly „páteční chvílky hudby“. Čas rychle utíkal, a i když někteří z nás by přivítali na nácvič delší dobu - hodil by se nejmíň ještě celý prosinec a leden, bohužel, vánoční vystoupení bývají většinou v období kolem Vánoc. A pak konečně nastal očekávaný týden! Z televizního zpravodajství jsme se dopředu dozvěděli, že se do Evropy kromě nás chystá ještě i hurikán, a tak jsme se patřičně vybavili. Količky na noty, čepice - alespoň ty santovské na hlavy! Konečně alespoň příležitost koupit si něco nového na sebe, když už jedeme do té ciziny! Nakonec jsme oboje ocenili a zajímavé nám přišlo to, že si od nás količky na noty půjčoval i pěvecký sbor z Ruska - rozhodně asi neočekával „ruskou“ zimu právě v Bratislavě. Na cestu jsme se vydali v pátek ráno, hned po rozezpívání a zkontrolování cestovních dokladů. Vyjeli jsme raději s pořádnou časovou rezervou (natolik už se známe, abychom věděli, že co pumpa, to neodkladné nutkání).

Do Bratislavy se nám podařilo dorazit po poledni. Hned na parkovišti se nás ujala slečna z organizačního týmu a doprovodila nás do Městského divadla P. O. Hviezdoslava, kde jsme se mohli rozezpívat. Po rozezpívání jsme se vydali na Hlavní náměstí, kde už byly vánoční trhy v plném proudu. A konečně vytoužený rozchod - stánky, třeště se! Co na tom, že zde převládaly hlavně kulinářské speciality, z některých zpěváků se rázem stali

ochutnávači! Bylo až kupodivu, co všechno někteří dokázali okošťovat za tu hodinku volného času (našťastí se jejich nezřízené hodování nijak nepříznivě neprojevovalo). Půl hodinky před koncertem jsme se sešli na pódiu na zvukové zkoušce. Rozhodli jsme se trochu zariskovat a nasadili jsme dvě nejobtížnější závěrečné písně. Povedly se, pan zvukař nás pochválil a z nás hned spadlo nějaké to deko trémy... V 17 hodin začal Adventní koncert, který jsme my s naším pásmem zahajovali. Velký úspěch sklízely nejen naše hlasy, ale také hudební nástroje - především basa a hitem se stal i fanfrnoch. Malý chlapeček, který se ptal v publiku maminky, co že to je za velký nástroj, obdržel odpověď: „No však Jánko, to je taká velká kytára!“ Trochu nám vystoupení komplikoval vítr, který shazoval noty a jelikož jsme je měli přikolíčkované, tak hned s celými stojany. A co nestihl vítr, to dokonal pan kameraman, který mezi námi obratně kličkoval, aby slovenské televizi poskytl skutečně detailní záběry. Naštěstí pohotově zasáhla sl. Klárka Nováková, která se dle svých slov stala určitě tím „nejšmrncovnějším“ stojanem na noty, který kdy slovenští diváci viděli. Naše vystoupení jsme si krásně užili. Poté jsme si vyměnili místo s pěveckým sborem Klasika z Ruska, on na pódium, my do hlediště. Jejich pásmo písní a koled se nám moc líbilo, trochu jsme si rozdělili role, děvčata víc poslouchala, kluci zase spíš koukali, protože se jednalo o čistě dívčí sbor. No a po koncertě ještě honem doutratit poslední kapesné, co kdyby do příště euro padlo! A pak už rychle k autobusu. Ještě poslední pohled na krásně osvětlenou Bratislavu. Když to vyjde, máte nás tu napřesrok zas! I zpáteční cesta proběhla v klidu a pohodě i navzdory nepřízní počasí. Okolo desáté hodiny večerní jsme se rozcházelí do svých domovů plni zážitků z krásně stráveného dne.

článek : Červánek, foto: Matěj Novák

MIKULÁŠ PRO DĚTI

Několik dní před návštěvou Mikuláše a jeho doprovodu se ve škole objevily plakáty (psané v angličtině) s nápisem Wanted! (Hledá se!). Plakáty byly umístěny na viditelných a dobře přístupných místech 1. a 2. stupně. Připravili je žáci 9. ročníku ve volitelném předmětu Konverzace v AJ. Proč? Chtěli zjistit, jestli si děti všimnou a jestli zareagují a splní úkol. Na plakátech byl popis vzhledu tří osob. Děti měly za úkol rozluštit, kdo se za popisem skrývá, nakreslit obrázek a obrázek donést p. uč. Zvárové. Byli jsme mile

překvapeni, že se do hry zapojily děti 1. i 2. stupně – celkem 24 dětí. Není to moc, ale není to ani málo. To, čeho jsme chtěli docílit, bylo splněno. Díky zvědavosti (možná i zvědavosti) dětí jsme si ověřili, že děti mají rády hádanky a nejsou líné splnit úkol. Snažili

jsme se jim takto ukrátit dlouhou chvíli čekání na Mikuláše. A jaké je řešení? Mikuláš, anděl a čert.

Nadešel den D – 5. prosinec! Už od rána bylo v dětských očích vidět očekávání, jestli ten Mikuláš do školy přijde. A co čerti? Budou hodní či strašidelní? Žáci 9.A od 7 hodin ráno chystali tělocvičnu na setkání dětí 1. stupně s Mikulášem, anděly a čerty. Dvě mikulášské skupiny od devíti hodin

procházely naší školou, aby pozdravily děti. V každé třídě se Mikuláš děti ptal na několik otázek, jestli byly hodné, uklížely si v pokojíčku, poslouchaly rodiče... Děti mu zazpívaly písničku a za to dostaly od andělů malou odměnu. Přítomni byli i čerti. Ti s sebou přinesli Knihu hříchů, ze které ve třídách četli. Největší hříšníky čerti strčili do pytle a symbolicky odnesli do pekla. Dětem na prvním stupni předali pozvánku do tělocvičny na program Hrátky s čertem. Šest stanovišť - Skákání v pytli, Čertovská střelnice, Šplhání do nebe, Skluzavky do pekla, Vyhýbání se na kladině, Omalovánky – čekalo na první návštěvníky. Dopoledne s Mikulášem, anděly a čerty bylo příjemné. Prožili jsme hezké chvíle v duchu tradice.

SLYŠELI JSME V BETLÉMĚ...

No my jsme sice v Betlémě nebyli, ale vánoční písně a koledy jsme si přesto poslechli. Byli jsme totiž v prosečské sokolovně na vánočních koncertech...

Ve středu 11. prosince jsme navštívili koncert ZUŠ Skuteč. Program byl velmi bohatý a rozmanitý, vyslechli jsme skladby v podání hudebních nástrojů, akordeonového dua, smyčcového orchestru, zpívané písně, chvílemi jsme se ocitli i na baletním představení. Koncert se velice vydařil a příjemně nás vánočně naladil.

Hned v pátek 13. prosince jsme se opět sešli ve zcela zaplněné sokolovně, tentokrát na koncertě pěveckých sborů. Program si pro nás připravily všechny tři pěvecké sbory - Žluťasci, Prosečánek i Červánek. Za nacvičená pásma sklidili zpěváci i muzikanti zasloužený potlesk. A na závěr přišel i Santa, který naděloval dárky. Pěveckým sborům přejeme do nového roku hodně elánu a dalších úspěchů a nyní především šťastné a veselé Vánoce!

článek redakce, foto Iva Dočkalová

LITERÁRNÍ STRÁNKY

V pondělí 25. 11. 2013 se Veronika Lettlová z 6. A zúčastnila slavnostního vyhodnocení 5. ročníku celostátní literární soutěže „Pardubické střípky“, kterou vyhlašuje Krajská knihovna Pardubice. V konkurenci dalších 53 prozaických prací ve své kategorii (6. - 7. třídy – ona sama je v 6.!) obstála velice dobře. Získala krásné třetí místo, když se před ní i za ní umístili pouze studenti víceletých gymnázií.

Veronice blahopřejeme k prvotnímu literárnímu úspěchu, děkujeme za vzornou reprezentaci školy a přejeme jí hodně dalších nejen literárních úspěchů.

Krajská knihovna v Pardubicích - příspěvková organizace Pardubického kraje
a Středisko východočeských spisovatelů
uděluje za literární příspěvek
v literární a výtvarné soutěži

PARDUBICKÉ STŘÍPKY 2013

DIPLOM

za 3. místo ve II. kategorii

Veronika Lettlová

Pardubice 25. listopadu 2013

KRÁLOVSTVÍ VODY

Za sedmero moří leží království Vody. V něm bydlí královna Alžběta a král Jeroným s krásnou dcerou Amélie. Amélie je nejen krásná, ale i hodná, laskavá a touží se podívat do lidského světa, kde jsou stejní lidé jako ona. Její otec, který umí nejrůznější kouzla s vodou, jí to ale nechce dovolit. Až jednoho dne přeci jen svolí.

Amélie byla štěstím bez sebe. Král Jeroným ji ihned vyslal do lidské Země. V lidském království žije princ Petr a s otcem, králem Bohuslavem. Ten již dlouhou dobu naléhá na Petra, aby si našel ženu. Pořád mu opakuje: „Víš, že mi není dobře a že nejsem velice zdravý, potřebuji, abys království převzal ty. Jako panovník musíš mít ženu, královnu.“ Ale je tady jeden problém, princ Petr je malinko namyšlený a někdy i protivný. Takže ho už několikrát odmítl.

Když Amélie dorazila na Zemi, na první pohled se jí tu zalíbilo, tolik barev, krásy, a jak je ten svět veselý. Hned si řekla: „Musím si někde najít nějakou práci a nějaké bydlení. Zajdu se podívat, jestli v království nepotřebují pomocnou ruku.“

Mezitím se princ Petr nudí a přemýšlí, co by tak mohl dělat. „No konečně, už jsem na to přišel, půjdu střílet z luku. Zavolejte mi okamžitě učitele lukostřelby.“ „Ano, princí,“ odpovídá sluha Lukáš, „učitel přijde hned.“ „Lá, la, lá...“ pozpěvuje si princezna Amélie, „to bude asi to království, o kterém jsem slyšela mluvit kolemjdoucí. Zajdu se podívat do zámku na nádvoří, jestli tam někoho nepotkám. Hele, támhle je nějaký kuchtík.“ „Dobrý den,“ zdraví Amélie kuchtíka. „No nazdar, co ty tady pohledáváš?“ ptá se kuchtík. „No, hledám tady nějakou práci a střechu nad hlavu.“ „Tak to jsi přišla v pravou chvíli, právě hledáme pomocnici do kuchyně.“ „To je úžasné, já tam hned

půjdu, ale nevíte o nějakém přístřeší?“ „V kuchařských místnostech je jedno volné místo, ale varuji tě, jestli se nebudeš chovat podle našeho zákona a jestli ho porušíš, hned tě vyhodím.“

„Ano, ano, nemějte obavy, zákon určitě neporuším,“ radovala se Amélie.

Mezitím princ Petr spokojeně střílel z luku. „Princi, to byla trefa do černého.“ „To víte, pilně jsem trénoval. Ale, ale, kdopak se to tam parádí v tom okně?“ ptá se princ učitele. „No to jsou kuchařské pokoje, ale ta dívka asi bude nějaká nová výpomoc do kuchyně,“ pomalu vysvětluje princův učitel lukostřelby. A princ hned dodává: „To se musím na ni podívat zblízka, omluvte mne prosím.“ Učitel se uklonil a řekl: „Ale jistě princí.“

Princezna Amélie si stále prozpěvuje stejnou melodii a princ mezitím dorazil ke kuchařským pokojům. Dívá se oknem, aby ho nikdo neviděl, a hlavně, aby ho neviděla ta krásná dívka. „To by mě zajímalo, jak vypadá ten jejich princ,“ říká si v duchu Amélie. „Půjdu se podívat ven, třeba ho zahlédnu.“ Princ se snaží rychle uprchnout, aby ho nespatriła. Jak ale utíkal, běžel špatným směrem, a když Amélie otevřela dveře, vrazil přímo do ní. „Nestalo se vám nic?“ ptá se Amélie polekaně. „Ne, ne, nestalo. A kdopak vy jste? V království jsem vás nikdy neviděl.“ Vypytává se Petr. „No, já jsem pri...“ zakoktala se Amélie, „já jsem Amélie a vy jste kdo?“ „Já jsem princ Petr.“ „Promiňte, promiňte,“ omlouvala se Amélie a hned se uklonila. „Nemusíš se omlouvat, nic se nestalo.“ „Nezlobte se, ale už musím do kuchyně.“ „Ano, ano, utíkej, ať nepřijdeš pozdě.“

„Ten je tak krásný,“ vzdychla si Amélie. V kuchyni se seznámila s Alenkou, pomocnou kuchařkou, a hned se začala vyptávat, jaký je ten zdejší princ. Alenka jí vyprávěla, jaký je doopravdy, že je strašně namyšlený.... „Ale to určitě není pravda,“ skočila jí do řeči nevěřicně Amélie, „ke mně se choval úplně jinak.“ „Ke všem poddaným se chová strašně, zažila jsem to na vlastní kůži,“ dokončila Alenka své vyprávění.

Princ Petr mezitím právě vchází do své komnaty a za ním spěchá jeho nejlepší přítel Filip. „Filipe, asi jsem se zamiloval,“ povídá princ. „Ale, ale princí, kdopak je ta vaše nová šťastná?“ „Viš, do kuchyně přišla nová pomocnice.“ „Ano, vím, ta krásná dívka,“ přikyvuje Filip. „No, tak to je ona. Je jako sluníčko, jako záře, která na mě čeká....“ rozplýval se princ. „Ale to jí musíte říci,“ radil mu Filip. „To já přece vím, ale nevím kdy a jak,“ ukončil rozhovor princ.

V kuchyni byl velký spěch. Chystal se oběd pro prince a to bylo pět předkrmů a hlavních jídel. Amélie pořád básní o princí Petrovi, až je to Alence protivné. „Amélie, vše, co jsi řekla mně, musíš říct i princí, jinak to nemá smysl.“ „Já vím, ale já se bojím.“

Čas běžel a Amélie si vzpomněla na svou rodinu. Měla by se už vrátit nebo nějak pozdravit rodiče. Třeba když zajde k vodě a zavolá, možná ji uslyší. Jednou, když připravili v kuchyni večeři pro prince, zašla Amélie k vodě a zavolala: „Tatínku, tatínku, vyslyš mě, prosím!“ Začalo hřmít a z dále se ozvalo: „Co dcero potřebuješ? Sama jsi chtěla do lidské Země.“ „Ano, otče, stýská se mi po rodině, ale také bych tu chtěla zůstat napořád. Zamilovala jsem se totiž do prince Petra.“ „Hned toho hříšníka přiveď!“ Zahřměl otcův hlas. Amélie běžela, co jí nohy stačily přímo do princovy komnaty. Na nic nečekala a spustila: „Princi Petře, jmenuji se princezna Amélie a jsem dcera krále Vody, jsem do vás tajně zamilovaná, ale bála jsem vám to říct. Otcovi jsem to, ale dnes řekla a on vás teď chce vidět.“ „Amélie, mluv pomalu,..“ „Ale otec vás chce teď hned vidět.“ „Dobře, dobře, já jsem do tebe také tajně zamilován a také jsem se bál ti to říct. Pojďme tedy rychle za tvým otcem.“ Otec je již vyhlížel. „Tak to je ten mladý muž, do kterého ses zamilovala,“ zahřměl otcův hlas. „Ano, to je on,“ šeptla Amélie. „Princi Petře,“ ozval se znovu dunivý hlas, „zaklínám tě ve jménu vody, jakmile se jí dotkneš, z vody se stanou perly! Zaklínám tě, protože ses zamiloval do mé dcery, ale moje dcera si může vzít jenom muže z vodního světa. Pokud však splníš následující úkol, můžeš si mou dceru vzít. Dám ti lahvičku a tu naplníš vodou bez toho, aby se dotkla vody, Naplníš ji a doneseš ji s Amélie do království Vody. Pokud bys všechnu vodu z lahvičky vylil, je vaší lásce konec. Nikdo nesmí do lahvičky nalít vodu místo tebe! PAMATUJ SI TO!!! Musíte se vypravit ještě dnes.“ „Amélie, co to se mnou tvůj otec udělal, nemohu se ani napít. Hned jak se dotknu jazykem vody, stanou se z té vody perly!“ „Petře, neboj se,“ osmělila se Amélie oslovit prince trochu důvěrněji, „spolu to zvládneme!“ Nalít vodu do lahvičky bylo těžké, Petr to zkoušel mnohokrát, ale nakonec to zvládl. Vodu do lahvičky po kapkách nakapal pomocí kousku dřeva.

Toho večera se ještě stihli vypravit na cestu zpět do království Vody, ale brzy se setmělo. Amélie si s sebou vzala dvě příkrývky a křesadlo na rozdělání ohně. Utábořili se u mohutného stromu. Netrvalo dlouho a oheň byl na světě. Amélie i Petr brzy usnuli, protože byli z cesty velice unavení. Princezna Amélie vstala velmi brzo, aby si na mapce, kterou jim otec dal, nastudovala cestu do království Vody. Vzbudila prince a mohli se vydat na cestu. Nejdříve prošli v pořádku lesem. Petr nevytil ani kapičku vody. Cestou se dostali k potůčku a oba se chtěli napít, měli již velikou žízeň. Amélie se klidně napila, jenomže jakmile to chtěl zkusit Petr, proměnila se voda v perly. „Ach ne, já to nevydržím,“ naříkal Petr. „Vydrž, neboj se, už tam brzy budeme,“ prosila ho Amélie. Nyní se před nimi objevila veliká skála. „To nezvládnou, bez toho, abych něco vylil. Při lezení potřebuji obě ruce,“ obával se princ. Amélie ho opět uklidňovala: „Musíme to zvládnout, jinak se tam nedostaneme. Musíme to zkusit,“ nadále Amélie přemlouvala Petra, „jinak by byl tak jako tak naší lásce konec a to nikdo z nás přeci nechce.“ Začali tedy lézt a šlo to zpočátku celkem dobře. Ale když se dostali asi do půlky, Petr špatně došlápl a sklouzl se. Přitom se mu půl skleničky vylilo. „Ach ne! To ne!“ naříkal Petr. „Teď to musíme zvládnout jen se zbytkem vody,“ doplnila ho Amélie. Petr má ale stále větší žízeň. Nařiká a pomalu přestává věřit, že to dokážou. A znovu se ho snaží Amélie podpořit: „Petře, my to musíme dokázat, už jen kousek a budeme na vrcholku skály.“ „No konečně,“ vydechne si Petr. Oba si konečně odpočinuli, Posadili se na vrcholu skály a něco málo snědli. Byl to jen chleba se sýrem, ale posilnilo je to. Potom vyrazili dál. Teď je bude čekat Vodopád duhy, přečetla si to Amélie v mapě, ale tam se také dozvěděla, že se voda z vodopádu nesmí lahvíčky dotknout. „Musíme si věřit“, povzbuzuje znovu sebe i Petra Amélie. „Přitiskneme se úplně k té stěně a půjde to,“ vysvětluje dále Amélie. „Tak dobře“, odpovídá Petr nejistým hlasem. „Teď musíme jít hezky pomalu,“ radí Amélie. Oba tedy jdou tak pomalu a opatrně, že nebylo ani poznat, že se vůbec pohybují. Ještě poslední krok a jsou na konci. Amélie září: „No vidíš, Petře, zvládli jsme to.“ Petrovi spadl kámen ze srdce. „No a teď jenom touto cestou a jsme konečně tam!“ raduje se Amélie. Půlku cesty běželi a další šli. A tu Amélie radostně oznamuje: „To je brána do našeho království.“ „To je úžasné,“ volá Petr. Vydávají se společně do královské zahrady. Tam je již očekává otec, král.

„Přinesl jsem vám, pane králi, tu lahvičku s vodou.“ „To vidím, povedlo se ti to, princi Petře. A ty, Amélie, jsi velmi statečná. Příliš jsem vám nevěřil, ale ukázalo se, že jste velmi stateční a máte se opravdu rádi. Teď se, princi, můžeš napít vody, kterou jsi přinesl.“ Princ na chvíli zaváhal, ale pak se napil. Voda se již neproměnila v perly, ale protékla vyprahlými ústy. „Děkuji, králi, za to, že jste mě zbavil zakletí,“ děkoval Petr. „Otče, a co naše svatba?“ vyptává se Amélie.

Král ji na to odpověděl: „Ta určitě bude. Petr mě přesvědčil, že ne všichni obyvatelé Země jsou sobečtí. A bude hned zítra a samozřejmě na Zemi. Pošlu hned zprávu tvému otci.“ „To je úžasné, i otec bude na mé svatbě,“ zaradoval se Petr. Další den se král Vody se svou paní vydali na Zemi, která již byla vyzdobená a připravená na svatbu. Vládcí království Vody se na Zemi velice líbilo, a proto často Amélii s

Petrem navštěvoval. Princ Petr s princeznou Amélii si žijí šťastně v království na Zemi.

A pokud nezemřeli, žijí tam dodnes.

Veonika Lettlová

Veruše Tobiášová
9. tř.

Vánoce

Vánoce jsou krásné svátky,
když padá sníh lehce.
Stromeček je v obýváku,
pod ním dárky hezky.

Radovánky

Věnu venku padá sníh,
ludem jezdí na saních.
Vánoce jsou krásné svátky,
sladkosti a krásné dárky. *Čikní!*

NADÍLKA

Kapr to je ryba-
a není to chyba.
Na Vánoce v dlouhém roce
dostaneme pod stromeček
krásný zlatý dáreček.
Já dostanu andílka -
a to není nadílka,
Kuba zase čertíka,
červeného Bertíka.

Eliška Lehká, 3. třída

VÁNOCE

Doma máme stromeček
a pod ním dáreček.
Venku padá snížeček
a pod snížečkem
je domeček.

Pepa Kvapil, 3. třída

JSOU VÁNOCE

Každý rok slavíme tyto svátky,
kdy Ježíšek naděluje dárky.

Máme doma stromeček
a voní nám celý domeček.

Pejsci venku štěkají
a děti u okna čekají.

Vidí, jak padá sníh,
přijede Ježíšek na saních?

David Sodomka, 3. třída

NENECHTE SI UJÍT:

Zveme vás
na Novoroční prozpěvování
s Náhodným seskupením

**ZNA
ZIVO**

22. prosince ve 14³⁰ hodin
evangelický kostel v Krouně

1. ledna v 17 hodin
kostel sv. Mikuláše v Proseči

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST A MĚSTO PROSEČ
POŘADAJÍ KONCERT

JAKUB JAN RYBA: ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ

V SOBOTU 28. PROSINCE 2013

14.00 KOSTEL SV. MIKULÁŠE V PROSEČI 17.00 EVANGELICKÝ KOSTEL V KROUNĚ

POD VEDENÍM FRANTIŠKA ŠTERBÁKA UČINKUJÍ:
PĚVECKÝ SBOR GAUDEAMUS SVĚTLÁ NAD SÁZAVOU
COLLEGIUM CHRÁMOVÝCH HUDEBNÍKŮ
JANA NOVÁKOVÁ / KATEŘINA ZELENKOVÁ – SOPRÁN
MICHAELA ŠTEFÁČKOVÁ – ALT
PETR NEKORANEC – TENOR
ONDŘEJ ŠTEFÁČEK – BAS
TOMÁŠ CHUDÝ – VARHANY

NAŠE REDAKCE VÁM PŘEJE PŘÍJEMNÝ ZÁŽITEK